

Udstillingen af Kjødkvæg og fedt Slagtekvæg ved den 15de danske Landmandsforsamling.

Foredrag af Driftsbestyrer **R. Fenger.**

Den Mand, som for 5 Aar siden ved Landmandsforsamlingen i Svendborg talte over det foreliggende Æmne, sagde dengang, at det var kjendeligt, at der var skeet et betydeligt Fremskridt i Kjødproduktionen, hvilket utvivlsomt maatte tilskrives den Omstændighed, at den nordlige Del af Jylland, hvor Kjødproduktionen er størst, havde faaet et andet Marked, idet Opdrætterne efterhaanden vare gaaede over til at arbejde for det Marked, som fordrede fuldt fedede Dyr, medens Produktionen for 10—12 Aar tilbage væsentligst var baseret paa »det magre Markeds« Fordringer. Hvis samme Mand, som oprindeligt bestemte, ogsaa var kommen til at holde Foredrag her, vilde han med fuld Berettigelse have kunnet minde om, hvad han sagde for 5 Aar siden, og henvist til Udstillingen her som Bevis for, at den da begyndte Udvikling havde fortsat sig paa en heldig Maade; thi den Udstilling af Kjødkvæg og fedt Slagtekvæg, her findes, er uden Tvivl den bedste, som nogen almindelig dansk Landmandsforsamling har havt at fremvise.

Den Del af Kjød- og Slagte-kvægs Udstillingen, som frembyder størst Interesse, er naturligvis den første Afdeling, i hvilken samtlige Tillægsdyr fremstilles, og som

Kjærnepunktet af denne maa da atter fremhæves Udstillingen af ældre Tyre, der, ligesom de øvrige i denne Afdeling udstillede Tillægsdyr, sortere under 2 forskellige Klasser nemlig 1) Kjød kvæg af ren jydsk Race og 2) Kjød kvæg af andre rene Racer eller Stammer.

Under Afdelingen jydsk Kjød kvæg af ren Race findes i Hold 1 — Tyre over 2¹/₂ Aar, men endnu i kraftig Alder — anmeldt 22 Numre, og det maa tilføjes, at de udstillede Dyr give et smukt Billede af Racen. Katalog Nr. 268 er tildelt 1ste Præmie. Denne Tyr, som tilhører Gaardejer Tvergaard, Næsborggaard pr. Løgstør, er en meget smuk, dyb og svær Tyr af graabroget Farve. 2den Præmie tildeltes en sortbroget, dyb og firskaaren Tyr, Katalog Nr. 252, tilhørende Gaardejer Clausen Vejerslevgaard, Morso; 3die Præmie tildeltes Katalog Nr. 250, en sortbroget Tyr, tilhørende Gaardejer Bech, Søndertranders. Denne Tyr indeholder i og for sig gode Betingelser for at kunne komme højere op i Rækken af Præmietagerne. Det gjennemgaaende svageste Punkt ved de udstillede Fededyr er Kjødsamlingen henad Ryggen og bag Bovene. Her skorter som Regel ikke saa lidt. I saa Henseende er imidlertid Nr. 250 en Del forud for sine Konkurrenter, og naar den desuagtet kun naaer 3die Præmie, hidrører dette fra, at Ryggens Bygning i sig selv er mangelfuld, idet Rygbenet et Sted er mere fremstaaende end tilladeligt. 4de Præmie tilfaldt Katalog Nr. 256, en graabroget Tyr, tilhørende Gaardejer Laursen, Intrup. Denne Tyr lader, hvad Størrelse angaaer, en Del tilbage at ønske, men er vel bygget og vel holdt. 5te Præmie tildeltes en sortbroget Tyr, Katalog Nr. 249, tilhørende Proprietær Buchvald, Nandrup, hvilken Tyr i Bygning og Udvikling kan siges at slægte de tidligere Udstillingers Præmiedyr paa. Ved Siden af sidstnævnte Tyr er opstaldet en Tyr, Katalog Nr. 248, der forsaavidt frembyder betydelig Interesse, som dens Bygning og Udvikling er typisk, og saavel afgiver Bevis for Racens Fortrin som for dens Mangler. Den er nemlig i Besiddelse af betydelig Bredder og Dybde, hvorimod den

mangler Kjød paa Siderne. Omhandlede Tyr er 8 Aar gl. Efter at have omtalt de mere fremragende Individier blandt de ældre Tyre i Klasse 1, skal her i Korthed omtales enkelte af de Individier, som findes i de øvrige Hold under denne Afhandling.

Hold 2: Yngre Tyre, er ret godt repræsenteret ved 15 Individier. Blandt disse maa Præmietyren Nr. 277, tilhørende Gaardejer K. Pedersen, Heldom, fremhæves som bred og firskaaren af Bygning og ualmindelig fin af Hoved og Horn. Man fristes til at stemple den som den bedste af alle Tyre, udstillede i denne Klasse.

Hold 3: Enkelte Køer under 12 Aar, er svagt repræsenteret, og de faa Numre, som her ere udstillede, kunne ikke siges at hæve sig meget over det Almindelige. Det kan fremhæves, at Katalog Nr. 289, som er tildelt 2den Præmie, hører til en Familie, som har taget flere Præmier, idet bl. a. begge dens Forældre bleve tildelte Kongepremie paa Svendborg Udstillingen, og samme Udstiller, L. A. Kaastrup, Hem pr. Skive, har taget Præmie for Kvien Nr. 293 og Kongepremie for Samling (Nr. 255, 296, 298—301).

Hold 4: Kvier fra 1—2¹/₂ Aar (som ej have kælvvet), omfatter kun 4 Numre, blandt hvilke foranævnte Katalog Nr. 293 tilkjendtes 2den Præmie, medens 1ste Præmie ikke uddeltes. Nævnte Kvie er kun temmelig lille af sin Alder. Katalognummer 294 er meget større, men har ikke faaet Præmie, sandsynligvis fordi Korsbenet er fremstaaende.

Under Klasse 2: Kjødkvæg af andre rene Racer eller Stammer, er det atter

Hold 1: Ældre Tyre, som indtager Forrangen blandt de udstillede Dyr, og Konkurrancen mellem disse og de tilsvarende Tyre af jydsk Race er haard. Paa en ganske enkelt Undtagelse nær, ere de i dette Hold anmeldte 18 Numre alle af Korthornsracen. Som Bevis paa, hvor mange ypperlige Individier, der fandtes i dette Hold, maa anføres, at Dommerne ikke blot have brugt de for denne Afdeling

bestemte Præmier, men fundet Anledning til at anvende en Del Extrapræmier.

1ste Præmietyren — Katalog Nr. 314, tilhørende Forp. Hansen, Henneberg Ladegaard — er en hvid Korthornstyr af Alnarpstammen, stor, velbygget og kraftig og vil være en Pryd for en hvilkensomhelst Udstilling af denne Art. 2den Præmie tildeltes Kat. Nr. 307, en Korthornstyr, tilhørende Forpagter Brønnum, Gudumlund. Denne Tyr adskiller sig fra Korthornskvægets almindelige Type ved at være bredere og mere sluttet af Bygning end de fleste Korthornsindivider, der jo sædvanlig, sammenlignet med jydsk Kjødkvæg, ere af en mere aaben, langstrakt Form. 3die Præmietyren Nr. 315, tilhørende Gaardejer Hansen Horsted, er en Del mindre, men ganske vist ogsaa en Del yngre end dens Kollegaer. De øvrige Tyre, som slutte herefter, staa ikke væsentlig tilbage. Særlig maa dog fremhæves Katalog Nr. 309, en Korthornstyr fra Skjærsø, som seet staaende synes saa stor velbygget og kraftig, at det maa vække Forundring, at den er kommen saa langt ned i Rækken, ja man kunde ved første Øjekast fristes til at tildele den 1ste Præmie. Naar den nu er bleven henvist til at indtage en mere beskedne Plads i Præmierækken, er Grunden hertil den, at dens Gang bagtil er generet, og da Dyret skal egne sig for Avl, er denne Fejl maaske en berettiget Aarsag til at bedømme den saa strængt. Den sidste Extrapræmie er tildelt Katalog Nr. 318, en sort Angustyr, tilhørende Etatsraad Tesdorpf, Ourupgaard. Bortset fra det Vanskelige i at bedømme Dyr af forskjellig Race i samme Afdeling, tør det under alle Omstændigheder siges, at denne Tyr som Individ betragtet staaer paa et højt Udviklingstrin og paa en værdig Maade hævder sin Plads i denne Afdeling. For dem, der ikke tidligere have seet de kullede skotske Racer, frembyder det betydelig Interesse at gjøre Bekjendtskab med Racen ved denne Tyr, som med sine runde, glatte Former uvilkaarlig leder Tanken hen paa et velfedt Svin.

Hold 2: Yngre Tyre, omfatter 10 Numre, blandt hvilke findes 2 Angustyre. Resten er af Korthornsrace.

Hold 3: Enkelte Køer under 12 Aar, bestaaer overvejende af Korthornsdyr, idet der findes 9 udstillede Numre, hvoraf de 8 ere Korthornsdyr, medens der findes én Angusko. Præmietagerne ere store, svære Korthornskøer, som imidlertid paa en engelsk Udstilling vilde fordres bedre udfodrede.

Hold 4: Kvier fra 1—2¹/₂ Aar, som ej have kælvvet, omfatter kun faa Individider, hvoriblandt findes 4 smaa Anguskvier, udstillede af 3 forskellige Ejere.

Forinden Omtalen af Kjødkvægs-Afdelingen sluttes, staaer endnu tilbage at omtale de Kvægsamlinger, som i denne Afdeling vare tilkjendte Præmie. Blandt disse maa særlig fremhæves 2 Samlinger graabroget jydsk Kvæg, tilhørende Gaardejer Kaastrup, Hem, hvis Kvæg i det Hele taget figurerer stærkt i Præmielisterne. Disse Samlinger, som tilkjendtes henholdsvis Kongepremie og 2den Præmie, vise god Begyndelse til at faa noget frem, der ligner en bedre Race, og under alle Omstændigheder er Stammepræget meget fast. Farven er som omtalt graabroget, Bygningen dyb og bred, og i det Hele taget frembyde de enkelte Individider et smukt Ydre og gjøre et meget tiltalende Indtryk, om end de Fejl, som karakterisere den jydsk Race, og som ere fremhævede ved de jydsk Tyre, ogsaa findes hos den omhandlede Stamme. Saaledes er Kjødfylde langs Ryggen ikke tilfredsstillende, Krydset lidt kort og er ikke fuldstændig hævet over Beskyldningen for at være lidt spidst.

Det er, som tidligere fremhævet, altid vanskeligt at veje Race mod Race, selv om endogsaa, som i nærværende Tilfælde, de forskjellige Racers Anlæg og Ejendommeligheder gaa i samme Retning; og det er utvivlsomt et væsentligt Fremskridt ved vore Dyrskuer, at hver Race konkurrerer særskilt, saaledes at det ikke paahviler Dommerudvalgene at fælde nogen Dom over de forskjellige Racers Fortrin og Mangler; men hvis man paa en Udstilling som

denne ikke turde berøre Spørgsmaalet om de to konkurrerende Racers Fortrin og Mangler, vilde man berøve den en væsentlig Del af sin Interesse; thi det fremgaaer af Udstillingen, at den hjemlige Race, trods sine gode Egenskaber, har en meget svær Kamp at bestaa med den indførte højt udviklede Kjødrace.

Jeg har allerede sagt, at man ved at betragte Levekvaaget i de 2 Afdelinger faaer det Indtryk, at den hjemlige Race med Hensyn til Størrelse og i adskillige Bygningstræk staaer tilbage for Korthornsracen; men vil man paa Udstillingen hente paalidelige Bidrag til Spørgsmaalets Besvarelse, bør de fortrinsvis søges i Afdelingen: fedt Slagtekvaag, thi i denne synes Korthornets Overlegenhed i væsentlige Retninger at være uimodsigelig. Der findes i denne Afdeling 2 à 3 Dyr, der kunne betegnes som noget usædvanligt og højest fortrinligt i sit Slags. Det ene Dyr er Katalognummer 783, tilhørende Gaardejer Dahl, Gug. Det er en rødbrøget Korthornskvie, knap 3 Aar gammel. Den besidder en ganske usædvanlig Bredde og Fedme, navnlig for Ryggens og Forpartens Vedkommende, og den vejer 1344 Pd., en Vægt, som i den jyske Afdeling først naaes af de ældre, fuldt udviklede Stude. Nærmest den, som Nr. 2 i Præmierækken, staaer en næsten hvid Korthornskvie, Katalognummer 745, tilhørende Proprietær G. Branth, Romdrupholm. Den er ikke fyldt 2 Aar, vejer 972 Pd. og er et usædvanlig smukt Dyr. Det næste Dyr i Præmierækken, Katalognummer 801, tilhørende Proprietær Secher, Bjørnsholm, er i flere Retninger foranstaaende Dyr jævnbyrdigt og overgaaer dem i nogle. Det er en rødspættet Korthornskvie. Den vejer 1699 Pd., den er meget fed, dens Bagpart særdeles bred og vel udviklet, og den afgiver gennemgaaende en saa smuk Type for et vel udviklet Fededyr, som man kan ønske sig. Den møder derhos med en saa fyldig Bug og gjør i det Hele Indtryk af at være saa sund, at den rimeligvis kunde fedes endnu længere, uden at gaa fra Foderet eller vise andre betænkelige Tegn paa at være overfedet. Saa frem-

ragende Dyr som de her nævnte ville næppe kunne paa-vises i den jydsk Afdeling. Saadanne Individuers Tilstedeværelse er altid en væsentlig anbefaling for den Afdeling, hvori de findes, men jeg vilde dog nødig begrunde en Udtalelse om Afdelingens Overlegenhed alene derpaa, og jeg har derfor stræbt paa Udstillingen at samle et statistisk Materiale, men det er desværre ikke lykkedes mig at opnaa et saa tydeligt Resultat, som jeg havde haabet; thi de modsvarende Aldersklasser ere ikke ligelig repræsenterede i begge Afdelinger, og jeg har havt meget ondt ved i den korte Tid, der har været levnet dertil, at faa indsamlet og sammenstillet det forhaanden værende Materiale saa fuldstændig, som jeg ønskede; men for at yde den Vejledning, jeg formaaer, skal jeg af det Materiale, jeg har, tillade mig at meddele Følgende:

I den jydsk Afdeling for yngre Stude findes udstillet en ganske ung Stud, Katalognummer 684 af Kaastrups Stamme, men dens Vægt (660 Pd.) er saa lav, at den ikke er kommen i Betragtning. De 2 nærmeste Nummere overgaa den vel ikke lidet i Vægt (de veje i Gjennemsnit 941 Pd. pr. Stk.), men ere dog hellere ikke præmierede. 1ste Præmie i denne Afdeling er falden paa Katalognummer 687, en smuk og velfedet ung Stud, 2¹/₂ Aar gammel. Dens Vægtseddel findes afrevet, men Vægten har sandsynligvis været omtrent 1000 Pd. En Extra-præmie er tildelt Katalognummer 703, omtrent 2¹/₂ Aar gammel. Den vejede 1069 Pd.

I Afdelingen Slagtekvæg af andre Racer findes mellem yngre Stude fremstillet nogle af Udstillingens mest udmærkede Dyr. Baron Juel-Brockdorff har udstillet fra Valdemarslot paa Taasinge 4 Stude, der i en Alder af 2¹/₂ Aar have opnaaet en betydelig Fedme og en Gjennemsnitsvægt af 1421 Pd. pr. Stk.; og samme Udstiller har fremstillet fra Stenagergaard 4 Stude, 3¹/₂ Aar gamle, der i Gjennemsnit veje 1452 Pd. pr. Stk. Dommerne fremhæve i samme Afdeling 4 Stude (Nr. 755—758) af samme Alder. De veje omtrent 100 Pd. mindre end forannævnte.

I Afdelingen unge jydsk Kvier findes smukke unge Dyr (Nr. 696—702), men de bedre naa ikke en Gjennemsnitsvægt af 1000 Pd. pr. Stk., og de kunne ikke taale at stilles ved Siden af de alt omtalte 3 ualmindelige Korthornskvier, som Udstillingen besidder.

For at finde virkelig store og gennemfede Dyr af den Slags, som bedst bære Exportomkostningerne, maa man paa denne Udstilling i den jydsk Afdeling søge hen til de ældre Stude paa omtrent 4 Aar; thi først i denne Afdeling finder man Samlinger af Stude med en Gjennemsnitsvægt af 1400—1500 Pd. pr. Stk. Jeg anseer det for en saare vigtig Betingelse for en lønnende Kjødproduktion, at man har stort Kvæg at arbejde med. Af denne Udstilling faaer man det Indtryk, at det er vanskeligt at bringe det jydsk Kvæg til at opnaa en tilfredsstillende Størrelse i den unge Alder.

Det er ikke min Mening, at det vilde være rigtigt, alene paa Grundlag af denne Udstilling at fælde en Dom over det jydsk Kjødkvægs Fortrin og Mangler; men skal der fremsættes en Udtalelse i Henhold til, hvad her findes paa Udstillingen, maa den lyde paa, at det jydsk Kjødkvæg, som findes paa denne Udstilling, i adskillige Bygningstræk lader noget tilbage at ønske, og at det hverken i Størrelse eller Fedme gennemgaaende kan maale sig med det Korthornskvæg, som findes her. Man siger mig, at den jydsk Race og navnlig dens unge Individier tidligere have været bedre repræsenterede end paa denne Udstilling, og det skulde glæde mig at se det jydsk Kjødkvæg med større Held om 5 Aar optage Konkurrencen med det fremmede. For mit eget Vedkommende ønsker jeg udtalt, at om det end forholder sig saa, at det jydsk Kvæg er det fremmede underlegent i de Retninger, her have været omtalte, saa følger deraf ingenlunde, at Staven skal brydes over Bestræbelserne for at bevare den hjemlige Race, thi den har deri, at den er haardfør og hjemmavant, sine ejendommelige Fortrin. Hvis det nordlige Jylland formaaede i Løbet af en kort Tid at forandre hele

sit Kvæghold saaledes, at der gennemgaaende ydedes Kvæget en rigeligere Ernæring og skjænkedes det en omhyggelig Staldpleje, saasomt der indtraadte ondt Vejr, saa kunde muligvis Bestræbelserne for at udvikle en forædlet jydsk Kjødrace betegnes som overflødige; men som Forholdene nu ere, bør det vel erindres, at enhver større Opdrætter, der forbedrer den hjemlige Stamme, utvivlsomt derved bidrager til Kvægracens Forbedring i sin Egn; hvorimod der altid er en Fare for, at højtforædle Avlsdyr, der indføres andet Steds fra, kunne gjøre Skade, hvis der ikke ydes Atkommet en Forplejning, som svarer til dets Anlæg. Forædlingen af den jydsk Race i og ved sig selv er en saa smuk og nyttig Opgave, at den sikkert fortjener al den Støtte, som de landøkonomiske Foreninger kunne yde den. Den større Opdrætters Bestræbelser for at danne gode Stammer ville dog først kunne haabes at blive nogenlunde lønnende for ham, naar vi engang naa frem dertil, at det gaaer op for den almindelige Bevidsthed, at et godt Avlsdyr af ren Stamme er langt mere værd end et almindeligt Brugsdyr. Vi trænge til at faa Opdrættere, der ville gjøre alt for at udvikle den rene Race, med hvilken de arbejde, til den højeste Grad af Fuldkommenhed, og vi trænge til at faa Producenter, der ville betale ordentlig for at kunne benytte gode Avlsdyr. Præmierne paa Dyrskuerne ere ikke saa høje, at de kunne give en Opdrætter Vederlag for sit Arbejde; men kunde de bidrage til, at Opdrætteren fik Brugen af virkelig gode Tillægsdyr betalt med Priser, der vare mindst 2 à 3 Gange højere end den Betaling, som ydes for Dyr af ukjendt Herkomst, saa kunde vore Dyrskuer komme til at yde en væsentlig Hjælp til Husdyravlens Forbedring. Det daglige Liv frembyder mangfoldige Exempler paa, hvor meget vi i den Retning have at lære; thi man finder ofte Exempler paa, at Dyr, der paa Skuerne ere stemplede som fortrinlige Avlsdyr, kort efter sælges til ordinære Priser, og det, at mange Landmænd, som interessere sig for Husdyravlens Forbedring, mene, at den kan opnaaes

paa en solid og varig Maade ved Indkjøb af Tillægsdyr, viser bedst, hvormeget der mangler med Hensyn til et klart Blik for, ad hvilken Vej det rette Fremskridt naaes. Forstod man, at det er de rene Stammer, som skulle bære Udviklingen, saa vilde man forstaa, at Bestræbelser, som gaa ud paa ved høje Priser at drage de bedste Dyr bort fra den Stamme og den Egn, hvori de have hjemme, snarere skade end gavne Samfundet i sin Helhed.

Før jeg slutter, kunde jeg endnu ønske at fremkomme med nogle Bemærkninger nærmest knyttede til Udstillingen af fedt Slagtekvæg; og jeg skal da først henvende Opmærksomheden paa, at de Federe, som ikke alt vide det, her kunne lære, at den Feder, der kun bruger tørt Foder om Vinteren, vanskelig kan staa sig for den Feder, der anvender Rodfrugter eller andet saftigt Foder. Naar den tidligere nævnte Samling af Stude (Nr. 755—759) staaer tilbage for de 2 præmierede Samlinger i samme Afdeling (Dyrenes Vægt er henved 100 Pd. mindre pr. Stk.), skyldes det efter min Opfattelse i væsentlig Grad den Omstændighed, at den mindre heldige Udstiller ikke har benyttet Rodfrugter. Hvis en med den økonomiske Kjødproduktion lidet fortrolig Iagttager, efter at have betragtet Udstillingen, forlod den med den Forestilling, at det Kjød og det Fedt, som i saa rigelig Mængde pranger paa de udstillede Dyr, er produceret med et godt økonomisk Resultat, og derved lededes til den Slutning, at den eneste væsentlige Betingelse for en lønnende Kjødproduktion er, at Hornkvæget fodres saa stærkt som muligt fra Fødselen til Slagtningen, saa antager jeg, at han vilde være kommen ind paa en i væsentlige Retninger misvisende Opfattelse af Hovedbetingelserne for en økonomisk Kjødproduktion.

Der findes for Samlingen Nr. 689—691 meddelt et Federegnskab, ifølge hvilket 1 Pd. levende Vægt er produceret til en Pris af c. 33 Øre pr. Pd., og flere af de anførte Federegnskaber stille sig mulig endnu fordelagtigere; men mod saadanne Udstillings-Regnskaber kan altid gjøres

den Indvending, at Opgjørelsen gjælder enkelte fortrinlige Individuer, der bedre end de mere almindelige Dyr kunne betale en gennemført Fedning, og man vil derfor meget ofte finde, at hvis man havde afbrudt Fedningen tidligere, havde Dyrene betalt Foderet bedre.

Et godt økonomisk Resultat af Kjødproduktionen opnaaes efter min Opfattelse lettest, hvor man har det i sin Magt i en ikke for kort Periode af Dyrets Liv at basere dets Underhold hovedsagelig paa billige, grove Foderstoffer. Min afdøde Læremester, Gaardejer P. Jensen i Lourup, et opdrættende Distrikt, der grænser til den slesvigske Marsk, kom ved sine med stor Tænkksomhed og Udholdenhed udførte Vejninger af Ungkvæg og Fedekvæg til det Hovedresultat, at Kjødproduktionen paa Græs om Sommeren var 4 à 5 Gange billigere pr. Pd. levende Vægt end den Tilvækst, som kunde opnaaes ved Staldfedning. Siden han foretog sine Undersøgelser, har Staldfedningen gjort store Fremskridt, navnlig ved Benyttelsen af Rodfrugter og Oliekager, men det er dog min bestemte Overbevisning, at den egentlige Staldfedning kun giver et godt økonomisk Resultat, hvor der fedes hurtig, og hvor man formaaer at opstalde det til Fedning tjenlige Kvæg til en Pris, der for hver Maaned, Dyret skal fedes, er en à to Øre lavere pr. Pd. levende Vægt end den Pris, som opnaaes for det fede Kvæg. Jeg antager, at en af de væsentligste Grunde til, at vore drøvtyggende Husdyr egne sig saa fortrinlig til at producere dyrisk Føde for Mennesker, ligger deri, at Drøvtyggerne formaa at fordoje Planternes Cellestof, og derfor troer jeg, at en virkelig økonomisk Kjødproduktion bør saa meget som muligt være baseret paa at udnytte Halm, Rodfrugter og lignende grove og billige Foderstoffer. Saasnart vi begynde at anvende Korn eller andet Kraftfoder efter en stor Maalestok, løber det daglige Foder meget let op til en Pris, der er højere end den Værdi, hvortil Dyrets daglige Tilvækst kan ansættes. Desuagtet anseer jeg Fedeskuerne for at være særdeles nyttige og lærerige, thi uden dem lærte vi vanskelig, hvad vore Dyr

kunne bringes til. At vide det har Betydning for det, som er Hovedspørgsmaalet: hvorledes opnaaes det bedste økonomiske Resultat? Der er næppe nogen Tvivl om, at ikke blot Jylland, men hele Danmarks Kjødproduktion kan blive mere lønnende, naar man som Grundlag for Produktionen benytter større Dyr og en stærkere Fodring end den nu almindelige, men jeg er ikke vis paa, at det vilde være afgjort heldigt at stræbe gjennemgaaende at samle hele Kjødproduktionen paa een Haand. Jeg anseer det for sandsynligt, at den gamle Praxis, ifølge hvilken de mindre Jordbrugere fortrinsvis beskjæftige sig med Opdræt og de større med Fedning, i væsentlig Grad hviler paa Erfaringer, der have deres Rod i Naturforholdene, og er tilbøjelig til at mene, at den Arbejdets Deling, ifølge hvilken de mindre Jordbrugere fortrinsvis have beskjæftiget sig med Opdræt, og de større fortrinsvis med Fedning, med Fordel kan bibeholdes, naar kun begge de interesserede Parter ville tilægge sig de Fremskridt, som Agerbrugets og Kvæghandelens Udvikling kræve.
